

РЕШЕНИЕ

№ 77

гр. Карлово, 14.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАРЛОВО, I-ВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на шестнадесети февруари през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Асима К. Вангелова-Петрова

при участието на секретаря Снежанка В. Данчева
като разгледа докладваното от Асима К. Вангелова-Петрова Гражданско дело
№ 20215320101168 по описа за 2021 година

Предявен е иск с правно основание на иска е по чл. 432, ал. 1 във вр. с
чл. 386, ал. 1, във вр. с чл. 400, ал. 2 от КЗ и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

Ищецът – Н. В. К. твърди, че на 30.04.2021г. около 09.40ч., собственият
му мотоциклет марка „С.“, модел „*****“, с рег. № ***** бил управляван от
А.Д.Д., с ЕГН *****, който упълномощил надлежно с пълномощно с
рег. № 1741 от дата 17.03.2020г., заверено от нотариус П.И., по главен път
**** в посока от гр. К. към гр. С.. Упълномощеният се движил след колона от
три автомобила с разрешената от ЗДвП скорост и предприел маневра
изпреварване на позволен за това участък. В този момент второто в колоната
МПС - марка „Ф.“, модел „П.“, с рег.№ *****, управлявано от В. Н. Н., без да
се е уверил, че не създава опасност за участниците в движението по
пътищата, в това число и за А.Д.Д. като такъв, предприел маневра
изпреварване и отнел предимството на движещия се в лявата пътна лента
водач Д.. След това последвал сблъсък, А. Д. загубил контрол над
управляваното от него МПС и се ударил в обезопасителната мантинела,
находяща се на въпросния пътен участък. Тъй като управляваното от
виновния водач МПС притежавало сключена застраховка „Гражданска
отговорност“ с рег. № BG/02/121000881912, със срок на валидност до
23.04.2022г. към ответното дружество З.Д. „*****“ АД, на 07.05.2021г. посетил
негов офис в гр. К. и уведомил негов представител за настъпилото събитие и
предоставил всички изискани му документи във връзка с него. С оглед на това
неговата щета била образувана под № 2110012743. За да се установят по
несъмнен и категоричен начин всички имуществени вреди по отношение на
собственото ми МПС настъпили вследствие на ПТП-то бил извършен опис
изготвен от представител на ответника - вещо лице. В описа, в 4 (четири)

позиции били описани конкретните имуществени вреди, настъпили по отношение на неговото МПС, причинени от настъпилото на 30.04.2021г. ПТП, както и степента им на увреда. Те били, както следва: мигач преден ляв - за подмяна; воден радиатор - за подмяна; предна джанта 17“ - за подмяна; задна джанта 17“ - за подмяна.

Въпреки изложеното и противовес с нормата на чл. 432, ал. 1 от КЗ до момента не е получавал, каквото и да е застрахователно обезщетение и този факт го мотивирал да поде жалба по реда на чл. 108, ал. 6 от КЗ срещу мълчаливия отказ на ответника да се произнесе по отправената от него застрахователна претенция. В тази връзка получил отказ от страна на ответника с рег. № ОК-432453/13.07.2021г., в който бил уведомен, че няма да получи никакво плащане, тъй като било необходимо да представи документ за прекратяване на регистрация на неговия мотоциклет марка „С.“, модел „*****“, с рег. № *****.

Счита отказа за незаконосъобразен, тъй като имуществените вреди предмет на настоящото дело не отговаряли на нормата на чл. 390, ал. 2 от КЗ, съгласно която - стойността на разходите за необходимия ремонт следва да надвишава 70 (седемдесет) на сто от действителната стойност на собствения му лек автомобил. Претендираните от него имуществени вреди в размер на 400 (четиристотин) лева били далеч под законоустановената сума в посочената разпоредба и в тази връзка за него било икономически неизгодно и необосновано да бракува собственото му МПС. Дори и да се приеме, че щетите по собственото му МПС били от категорията на визираните в чл. 390, ал. 2 от КЗ, а именно - тотал щета, това не освобождавало ответника от облигационното му задължение, съгласно чл. 432, ал. 1 от КЗ да му заплати реалното и справедливо застрахователно обезщетение. При определяне размера на дължимото обезщетение застрахователят следвало да се съобразява с разпоредбата на чл. 386, ал. 2 от КЗ, според която - обезщетението следвало да е равно на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието, освен в случаите на под застраховане и застраховане по договорена застрахователна стойност, каквато хипотеза не била налице. Размерът на реалната стойност на вредата в случая следвало да се определи по средни пазарни цени към датата на увреждането и това била сумата от 400 лева. Това било така, защото принципът на пълната обезвреда, действащ и по отношение на застрахователя, чиято отговорност била реципрочна на тази на деликвента, изисквала обезщетението да се определи в размер на действителната стойност на увреденото имущество. За действителна се смятала стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество, а за възстановителна, цената за възстановяване на имуществото с ново от същия вид и качество. Това било определението на понятията дадено и в разпоредбата на чл. 402 от КЗ - възстановителна застрахователна стойност е стойността за възстановяване на имуществото с ново от същия вид и качество, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка. Иначе казано, ще се дължи пазарната стойност на увреденото имущество, тъй като това е стойността, срещу която може да се купи друго такова, със същото качество.

МОЛИ съда, да постанови решение, с което да осъди на основание чл. 432, ал. 1 от КЗ ответното дружество да заплати в полза на ищеца сумата в размер на 400.00 лева, представляваща незаплатеното му застрахователно

обезщетение, вследствие на настъпилото на 30.04.2021г. застрахователно събитие, при което е увредено собственото му МПС - мотоциклет марка „С.“, модел „*****“, с рег. № *****, от която сума - 100.00 лева, представляващи сбора от сумите на цената на предния ляв мигач, подлежащ на замяна в размер на 50.00 лева с такъв от същия вид и цената за труда по подмяната в размер на 50.00 лева; 100.00 лева, представляващи сбора от сумите на цената на водния радиатор, подлежащ на замяна в размер на 50.00 лева с такъв от същия вид и цената за труда по подмяната в размер на 50.00 лева; 100.00 лева, представляващи сбора от сумите на цената на предна джанта 17“, подлежаща на замяна в размер на 50.00 лева с такава от същия вид и цената за труда по подмяната в размер на 50.00 лева; 100.00 лева, представляващи сбора от сумите на цената на задна джанта 17“, подлежаща на замяна в размер на 50.00 лева с такава от същия вид и цената за труда по подмяната в размер на 50.00 лева, като подробно описаните по пера имуществени вреди са настъпили вследствие на настъпилото ПТП на 30.04.2021 г., причинено от виновното поведение на застрахования водач със застрахователна полица с рег. № BG/02/121000881912, със срок на валидност до 23.04.2022г., сключена с ответното дружество, ведно със законната лихва до окончателното изплащане на задължението, считано от датата на подаване на настоящия иск, а именно - 28.07.2021г. Моли обезщетението за настъпилите имуществени вреди по отношение на собствения му мотоциклет, ведно с законната лихва от датата на завеждането на настоящата искова претенция - 28.07.2021г. до датата на окончателното изплащане на задължението, както и направените от съдебно-деловодни разноски в това число и заплатения адвокатски хонорар да бъде преведено по следната банкова сметка: ***** в ***** ЕАД, собственост на адв. М.Т..

В ХОДА на делото, съдът е допуснал на основание чл. 214 от ГПК изменение на цената на първоначално предявения иск, като същият е увеличен на сумата от 1511.60 лева.

В срока по чл. 131 ГПК, ответникът - ЗД „*****“ АД е подал писмен отговор, с който оспорва исковете по основание и размер. Оспорва механизма на ПТП, като счита, че представените по делото доказателства нямат установителен характер по отношение начина на настъпване на ПТП. Единствено доказателство за механизма, което ангажира ищеца е съставения по случая двустранен констативен Протокол за ПТП от 30.04.2021г., който не се ползва материална доказателствена сила в частта „Обстоятелства и причини за ПТП“, доколкото това е частен документ, който няма официална и удостоверителна сила. Без да е установен механизма на ПТП не може да бъде направен извод за това кой от участниците е действал противоправно, а без установено противоправно поведение не подлежи на приложение презумпцията за вина по чл. 45, ал. 2 от ЗЗД. Оспорва изложените от ищеца твърдения относно механизма на ПТП, като счита, че те не намират опора в доказателствения материал. Предвид функционалната обвързаност между отговорността за вреди на водача на МПС и неговият застраховател по полица „Гражданска отговорност“, оспорва да е налице осъществен деликтен фактически състав по отношение на всеки от неговите елементи, в това число противоправност и вина в поведението на водача на МПС „Ф. П.“ с рег. № ***** . Счита, че твърдяното произшествие не е настъпило по начина описан в Протокола за ПТП и виновен за настъпване на процесното ПТП е водача на МПС „С. *****“, който се е движел с несъобразена скорост, отнел е предимството на водача на МПС „Ф. П.“, с което е нарушил императивни

норми на ЗДвП.

Прави възражение за съпречняване и счита, че водача на МПС „С. *****“, с рег. № *****, при изпреварване отнема предимството на движещото се в същата посока в дясна лента МПС „Ф. П.“ и се е движел с несъобразена с интензивността на движението скорост, в противоречие на императивните норми на ЗДвП, в резултат на което е реализирал ПТП. Оспорва предявените иски и по размер. Счита, претендираната от ищеца сума в размер на 400.00 лева, представляваща застрахователно обезщетение за ремонт на увредения мотоциклет е силно завишена и не отговаря на действителния размер на щетите. Счита, че същият не е бил ремонтиран, тъй като няма приложени доказателства за това от ищеца. Липсва фактура за извършен ремонт, както и приемо-предавателен протокол за издаването на възстановения автомобил от сервиз извършил ремонта. Ищецът твърди, че щетата по автомобила е тотална и е икономически нецелесъобразно да се прави ремонт на процесното МПС. Счита, че ищецът е направил проучвания за цената на ремонт на автомобила в оторизиран или официален сервиз или сервизи, в които цената за ремонт значително надвишава средно пазарните, а увредения автомобил не следва да се ремонтира в оторизиран сервиз на марката, тъй като към датата на ПТП автомобилът е бил в експлоатация повече от 15 години. Не се налага възстановяването на автомобила да бъде в официален сервиз, при цени на предоставяните там услуги значително надвишаващи средните за пазара. Тази негова претенция е неоснователна, тъй като липсват каквито и да било доказателства за пазарно проучване, оферти, предложения и ценоразписи от сервизи за ремонт на автомобили.

Счита, че са надписани ремонтно-възстановителни дейности, които не са били необходими, както и дейности и части, които не са били увредени вследствие на процесното събитие. Оспорва преди настъпването на ПТП увреденото процесно МПС „С. *****“, с рег. № ***** да е било в добро състояние и без щети. Претендираната с исковата молба сума в размер на 400 лева не отговаряла на действителната стойност на причинените щети. Тъй като ищецът не е представил на застрахователя доказателства за ремонт на автомобила, фактура или друг разходен документ и МПС е в експлоатация повече от 15 години към датата на ПТП, обезщетението следва да бъде определено съобразно методиката за уреждане на претенции за обезщетение за вреди, причинени на МПС, приета с Наредба по чл. 504, ал. 2, т. 2 от КЗ. В случай, че се установи основателността на исковите претенции, то действителната вреда, не може да надвишава посочения и определен от застрахователя размер. Обезщетението не може да надвишава действителната (при пълна увреда) стойност или възстановителната (при частична увреда) стойност на застрахованото имущество, т.е. стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да получи друго със същото качество. В случай, че цената на ремонта на автомобила надвишава със 70 на 100 действителната стойност на процесното МПС, се прилага нормата на чл. 390, ал. 1 и 2 от КЗ. Необходимо било да се вземе предвид, че при определяне на обезщетението следвало да се приспадне и стойността на запазените части на увредения мотоциклет. Не били описани изрично запазени и годни части на мотоциклета, поради което в случая следва да се приложи разпоредбата на чл. 22, ал. 2 от Наредба № 24/2006г., т.е. да се приемат за запазени 25% от действителната стойност на МПС.

Моли съда, да отхвърли изцяло предявения иск, като му се присъдят

разноски в производството, в това число и адвокатско възнаграждение. Моли в случай, че частично се уважи иска, да му се присъдят съдебни и деловодни разноски и адвокатско възнаграждение, съразмерно на отхвърлената част от иска. Еwentуално, ако претендираното от ищцовата страна възнаграждение за процесуален представител е по-голямо от минималното по Наредба № 1 на ВАДС, моли да се приеме възражение за прекомерност и да го намали до минималния размер.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, обсъди възраженията, доводите и исканията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За уважаване на заявената искова претенция, следва да са налице следните материалноправни предпоставки (юридически факти), а именно: 1. настъпване на покрит от застраховката гражданска отговорност застрахователен риск по твърдения от ищцата механизъм на реализиране на ПТП; 2. претърпени от увреденото лице имуществени вреди; 3. пряка и непосредствена причинна връзка между настъпилия застрахователен риск и претърпените вреди; 4. размер на вредите. В доказателствена тежест на ищеца при условията на пълно и главно доказване на основание чл. 154, ал. 1 от ГПК е да установи посочените обстоятелства.

По делото не се спори, а и от представената справка, касаеща проверка за сключена застраховка „Гражданска отговорност“ се установява, че по отношение на МПС - марка „Ф.“, модел „П.“, с рег. № ***** е налице валидна застраховка по полица за периода 24.04.2021г. – 23.04.2022г., т.е. включващ датата на деликта при ответното З.Д..

Видно от представеното копие от Свидетелство за регистрация, Част I, ищецът - Н. В. К. е собственик на мотоциклет - С. *****, с рег. № *****.

Във връзка с предявения иск, съдът е изслушал свидетели. Свидетелят В. Н. Н. твърди за претърпяно ПТП през 2021г. и в тази връзка разказва, че около 11.00 часа преди обед, пътувал с лек автомобил „Ф. П.“ посока К. – К. точно на Великден, на разпети петък 2021г. Между К. и С. тръгнал да изпреварва и за целта подал мигач. В мъртвата му зона обаче не видял, че в същото време тръгнал да го изпреварва мотор. Моторът го зажулил от лявата страна на колата, залитнал и се ударил в мантинелата. Мотористът успял да овладее мотора и спрял след 200 метра от мястото на удар. Съответно и той спрял, за да го види как е. Имало щети по мотора и по автомобила. Моторът разцепил двете капли, гумите му били спукани, антифриз течал от радиатора, мигачът му бил хвъркнал. Твърди, че управлявал своя автомобил някъде със 70 км/ч. В конкретния пътен участък изпреварването било разрешено. Пътят бил сух, времето било ясно. След ПТП-то, с водача на мотора се обадили на органите на МВР, но същите били заети, тъй като в същото време имало катастрофа някъде другаде и заря в гр. К., поради което нямало коли на полицията, които да отидат. Съставили си двустранен протокол, на който двамата се разписали в него, като участниците в ПТП.

Свидетелят А. Д.Д. твърди, че претърпял ПТП на 30.04.2021г., на която дата бил разпети петък. Това се случило между К. и С., на правия участък към гр. С.. Поради празника имало колона от автомобила и се изпреварвали. Твърди, че управлявал мотоциклет, марка „С. *****”, който мотоциклет бил на името на Н.К., който му е издал генерално пълномощно, за да може да го управлява и което било приложено към застрахователите. Подал мигач да

изпреварва и изчакал малко, за да не се случи някакво ПТП, защото по принцип на мотористите им обръщали по-малко внимание на пътя. След като подал мигач, изчакал няколко секунди, за да може да го види водачът отпред и след това предприел маневрата. На този участък маркировката била с прекъсната линията, т.е. изпреварването било разрешено. Когато предприел маневрата и почти се изравнил с МПС пред него, явно водачът му не го е видял и той също предприел маневра на изпреварване. Когато го направил, той го бутнал с колата и така загубил управление над мотора, който карал. След като загубил управление се ударил в мантинелата, като се блъснал в нея. Минал през шахта, следствие на което двете джанти на мотора буквално били срязани. Същите ги пазел като веществени доказателства. Твърди, че описал и радиаторът и всички други щети, които се случили. Разказва, че не паднал от превозното средство, а загубил управление и успял да спре извън пътя. Щетите по мотора, които си спомня към настоящия момент описва, както следва: счупен мигач; радиатор - спукан, огънат, ударен доста силно; двете джанти – срязани и счупени. Намира, че тези части следвало да бъдат подменени, тъй като от това зависило живота на водача, а не можело да се правят компромиси. Ако бъдат подменят моторът можел да се ползва и нямало да представлява тотал щета. След ПТП, като се по успокоили малко, защото бил под голям стрес, звъннал на тел. 112 и операторката казала, че ще изпрати екип. След не малко време се обадили отново и последвал някакъв отговор, но екип на полицията не отишъл. Тъй като моторът не можел да се движи, човекът, който му правил застраховките отишъл на място да го вземе с бус и така да вземат мотора. След това написали двустранен протокол, който бил подписан от него и от В.Н.. Махнали мотора от мястото и го закарали в гараж. На мотора към настоящия момент му сменил джантите, като старите ги пази като веществени доказателства, мигача също му го е сменил. По отношение на радиатора – той си е същия, не успял да го поправи. Известно време след ПТП-то, имало някакъв определен срок, в който застрахователят трябвало да направи оглед. Спазвайки този срок, закарал мотоциклета в П., за да могат да направят оценка на щетите, да го снимат по указания на застрахователя. В този промеждутък от време, моторът си стоял само в гаража.

По отношение на механизма на реализиране на произшествието и стойността на причинените щети, съдът кредитира заключението на вещото лице по САТЕ, като обективно и компетентно дадено на основание чл. 202 от ГПК. Вещото лице по допуснатата и изслушана САТЕ дава следното заключение:

*По отношение на въпроса - Какъв е механизмът на настъпилото на 30.04.2021г. ПТП, вещото лица посочва, че най-вероятен от техническа гледна точка, е следният механизъм на анализираният пътно транспортно произшествие: Мотоциклет „С. ****”, с ДК № **** управляван от А.Д.Д. се е движел в посока от изток на запад по платното за движение на главен път между гр. К. и гр. С.. В същото време лек автомобил „Ф. П.“, с ДК № ****, управляван от В. Н. Н. се е движи в същата посока от изток на запад по същият главен път между гр. К. и гр. С. пред мотоциклет „С. ****”, с ДК № ****. Поради движението на мотоциклет „С. ****” със скорост по-висока от скоростта на движение на лек автомобил „Ф. П.“, водачът на мотоциклета е предприел маневра изпреварване и е преминал в южната лента от платното за движение. Когато мотоциклет „С. ****” се намира в южната пътна лента, на около 28 – 28.50м. от мястото на удара, водачът на движещият се пред него*

лек автомобил „Ф. П.“ също е предприел маневра изпреварване на движещите се пред него с по-ниска скорост автомобили и се е отклонил наляво към южната лента. В този момент лек автомобил „Ф. П.“ се намира на около 24.00 – 24.50м. от мястото на удара. След около 1.25 секунди е настъпил неизбежният удар между лек автомобил „Ф. П.“ и мотоциклет „С. ****“, който по характер е кос, приплъзващ. Удара е настъпил в лявата част на лек автомобил „Ф. П.“ и в дясната част на мотоциклет „С. ****“. След удара мотоциклет „С. ****“, с ДК № **** е продължил движението си в първоначалната си посока и се е ударил в мантинелата, ограничаваща южният край на пътя, следствие на което са се получили материални щети по мотоциклета. Лек автомобил „Ф. П.“, с ДК № ****, след удара с мотоциклет „С. ****“, с ДК № **** е продължил движението си в първоначално избраната посока, след което е спрял, за да може водачът му да провери какво е състоянието на мотоциклетиста.

По отношение на въпроса – налице ли е причинно-следствена връзка между механизма на настъпилото ПТП и вредите по МПС-то, собственост на ищеца, вещото лица посочва, че посочените повреди на мотоциклет „С. ****“ са причинени следствие на удар на предното и задното колело в твърд предмет, следствие на което са се увредили джантите на мотоциклета. Мигача и радиатора на мотоциклета също са увредени при удар на мотоциклета в южната мантинела. Ударите на мотоциклета са следствие на извеждането му от равновесното му положение и отклоняването му наляво, което е настъпило след удар между мотоциклета и лек автомобил „Ф. П.“. При тези обстоятелства е налице причинно - следствена връзка между повредите на мотоциклет „С. ****“ и механизма на настъпилото ПТП.

По отношение на въпроса - каква е реалната пазарна стойност на процесното МПС към датата на настъпването на ПТП-то, вещото лица посочва, че пазарната стойност на процесното МПС към 30.04.2021г. е 3670 лв.

По отношение на въпроса - каква е била скоростта на МПС „С.“ с рег. № **** преди и към момента на настъпване на ПТП, вещото лица посочва, че скоростта на движение на мотоциклет „С. ****“ с рег. № **** преди началото на маневрата изпреварване е била около 70 km/h. В момента на удара с лек автомобил „Ф. П.“ скоростта на движение на мотоциклет „С. ****“ с рег. № **** е била около 90 km/h. Скоростта на движение на лек автомобил „Ф. П.“ в момента на удара е била около 70 km/h.

По отношение на въпроса - каква е стойността на щетите нанесени по процесното МПС „С.“ с рег. № ****, при съобразяване с методиката за изчисление на щети по Наредба №49/2014г., предвид годините на експлоатация на мотоциклета, който към датата на ПТП е на 15 години, вещото лица посочва, че стойността на щетите на мотоциклет „С. ****“ следствие на претърпяното на 30.04.2021г. ПТП са 1511.60 лв.

По отношение на въпроса - да се изчисли размерът на щетите върху посочения мотоциклет по средни пазарни цени към датата на ПТП – 30.04.2021г., вещото лица посочва, че стойността на щетите на мотоциклет „С. ****“ следствие на претърпяното на 30.04.2021г. ПТП са 1511.60 лв.

По отношение на въпроса – представлява ли причиненото увреждане на мотоциклета при процесното ПТП тотална щета и икономически целесъобразно ли е да се прави ремонт на процесното МПС, вещото лица

посочва, че уврежданията на мотоциклет „С. *****“ не надхвърлят 70% от действителната стойност на мотоциклета към датата на настъпване на ПТП, следователно не е налице тотална щета. Като се вземе предвид стойността на ремонтно възстановителните операции и стойността на детайлите необходими за подмяна, може да се направи заключение, че е икономически целесъобразно да бъде извършен ремонт на увреденият мотоциклет „С. *****“.

*По отношение на въпроса - каква е стойността на запазените части по средни пазарни цени на увредения мотоциклет „С.“ с рег. № ***** след произшествието, вещото лице посочва, че стойността на увредените детайли по мотоциклет „С. *****“ следствие на ПТП е 1511.60 лв. Действителната стойност на мотоциклет „С. *****“ към 30.04.2021 г. е 3670 лв. Следователно стойността на запазените части е разликата между двете стойности: 2158.40 лв.*

При изслушване на вещото лице в открито съдебно заседание, проведено на 19.01.2022г. във връзка с приемане на заключението му, същото твърди, че в експертиза е изчислил дължината на опасната зона и пълния спирачен път на мотоциклета при движение със скорост 90 км/час. Също така е изчислено разстоянието, от което водача на лекия автомобил е отклонил автомобила наляво до мястото на удара и също така и разстоянието, на което се е намирал мотоциклетът в този момент. В момента, в който водачът на лекия автомобил отклонява автомобила наляво, мотоциклетът се е намирал на 28 метра от мястото на удара. Като се има предвид, че дължината на опасната зона е 73.57 метра, в момента, в който водача на лекия автомобил се отклонява наляво, водачът на мотоциклета няма възможност да спре преди мястото на удара и да предотврати настъпването на ПТП. Тоест заключението е, че водачът на мотоциклета не е имал възможността да предотврати настъпването на ПТП от момента на отклоняване на лекия автомобил наляво, с цел изпреварване на колоната от автомобили, която се движи пред него.

По делото няма данни и не могат да бъдат изградени еднозначни изводи за наличие на други обстоятелства, довели до настъпване на изследваното ПТП. Поради това не може да се приеме, че причината за настъпване на ПТП-то е различна от описаната от ищеца и установена от вещото лице в заключението на САТЕ.

Описаният механизъм се потвърждава и от двустранен констативен протокол за ПТП от 30.04.2021г., който е съставен и подписан от пострадалите лица, доколкото мястото на произшествие не е посетено от длъжностните лица от съответното РУ на ОД на МВР. По отношение на доказателствената му стойност, досежно възприетите от съставителя факти за наличието на имуществени вреди по превозните средства, както и за разположението им в пространството, документът има характер на официален удостоверятелен документ по смисъла на чл. 179 от ГПК. Страните са удостоверили факти, които лично са възприели на мястото на ПТП, поради което в свидетелстващата си част документът обвързва съда с материална доказателствена сила.

По отношение на механизма на ПТП-то, съдът кредитира показанията на разпитаните свидетели, който де факто са участниците в самото ПТП-то, а именно – В. Н. Н., управлявал лек автомобил Ф. П., с ДК№ ***** и А.Д.Д., управлявал мотоциклет С. ***** , с ДК № *****. същите са възприели

последниците от произшествието и техните показания се ценят от съда с оглед нормата на чл. 172 от ГПК, като обективни и съответстващи на целия събран по делото доказателствен материал и възможността за евентуална заинтересованост от изхода на спора.

Съгласно приетото по делото и неоспорено заключение на съдебно-автотехническата експертиза, при осъществяване на механизма на ПТП, посочените повреди на мотоциклет С. ***** са причинени вследствие на удар на предното и задното колело в твърд предмет, вследствие на което са се увредили джантите на мотоциклета. Мигача и радиатора на мотоциклета също са увредени при удар на мотоциклета в южната мантиanela. Ударите на мотоциклета са вследствие на извеждането му от равновесното му положение и отклоняването му наляво, което е настъпило след удар между мотоциклета и лек автомобил „Ф. П.“. При тези обстоятелства е налице причинно-следствена връзка между повредите на мотоциклет „С. *****“ и механизма на настъпилото ПТП.

От събраните по делото доказателства се установяват в пълнота и по несъмнен начин признаците от фактическия състав на неправомерното увреждане - настъпването на пътнотранспортното произшествие на сочената дата, причинено виновно от водача на застрахования автомобил. Установява се настъпването на вреди за ищеца, както и причинно-следствената връзка между виновното поведение на водача и вредоносния резултат. Следва само за пълнота да се отбележи, че за ангажиране на отговорността на застрахователя на причинителя на увреждането, не е необходими наличието на влязла в сила присъда, която да ангажира наказателната му отговорност или пък влязло в сила наказателно постановление, за ангажиране на административно-наказателната му отговорност. Обстоятелствата от значение за разрешаване на правния спор, в това число и механизмът на ПТП подлежат на установяване в производството по предявения граждански иск за обезщетяване на претърпените вреди.

Съгласно разпоредбата на чл. 432, ал. 1 от КЗ, увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ при спазване на изискванията на чл. 380 от КЗ. За разлика от отменения Кодекс за застраховането, действал до 31.12.2015г., сега действащият КЗ, в сила от 01.01.2016г., изисква преди да се пристъпи към съдебна намеса в отношенията между пострадалия и застрахователя, пострадалото лице да отправи застрахователна претенция до застрахователя, като спазването на това изискване е предпоставка за допустимост на прекия иск по реда на чл. 432, ал. 1 от КЗ. В случая, видно от ангажираните писмени доказателства – писмо изх. № ОК-432453/13.07.2021г. по щета № 2110012743, изпратена до Н. В. К. във връзка с жалба, вх. № ОК-388002/25.06.2021г., ищецът е уведомен, че щетата по С. *****, с рег. № ***** е тотална по смисъла на чл. 390 от КЗ от 2016г. и съгласно чл. 390, ал. 1 от КЗ от 2016г. Уведомен е, че към настоящия момент, ЗД „*****“ АД не е представен документ, удостоверяващ прекратяването на регистрацията и Удостоверение от КАТ на МПС С. *****, с рег. № *****. До представянето на необходимите документи, удостоверяващи прекратяването на регистрацията, ЗД „*****“ АД не може да премине към процедура по изплащане на обезщетение по щета № 2110012743.

От така посочената и коментирана кореспонденция се налага изводът,

че ищецът е изпълнил законното си задължение да заяви своята извънсъдебна претенция към застрахователя. Доколкото не е последвало обезщетяване на настъпилите вреди, то за ищеца остава открит искиният път за защита, посредством предявяването на осъдителен иск по реда на чл. 432, ал. 1 от КЗ. Предвид установените правнорелевантни предпоставки за ангажиране на отговорността на застрахователя по задължителната застраховка „Гражданска отговорност“, остава да се установи размерът, до който следва да се ангажира тя.

В случая ищеца претендира обезщетение за претърпени имуществени вреди, касаещи увреждания по притежаваното от него МПС, което е било увредено от причинителя на увреждането. Съгласно чл. 386, ал. 2 от КЗ, при настъпване на застрахователно събитие, застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение, което е равно на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието. Размерът на застрахователното обезщетение се определя в рамките на договорената застрахователна стойност на имуществото, съобразно доказвания размер на претърпяната вследствие застрахователното събитие вреда, който не може да надхвърля действителната стойност на увреденото имущество, определено по пазарната му стойност. Обезщетението не може да надвишава действителната (при пълна увреда) или възстановителната (при частична увреда) стойност на застрахованото имущество, т.е. стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество (чл. 203, ал. 2 КЗ-отм.), съответно стойността, необходима за възстановяване на имуществото в същия вид, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка (чл. 203, ал. 3 КЗ-отм.). В този смисъл решение № 79 от 2.07.2009 г. на ВКС по т. д. № 156/2009 г., I т. о., ТК, решение № 37 от 23.04.2009 г. на ВКС по т. д. № 667/2008 г., I т. о., ТК.

В случая, от изготвената по делото комплексна съдебна автотехническа експертиза се установява, че стойността на щетите на мотоциклет „С. ****“ вследствие на претърпяното на 30.04.2021г. ПТП са в размер на 1511.60 лв. Посочено е, че уврежданията на мотоциклет „С. ****“ не надхвърлят 70% от действителната стойност на мотоциклета към датата на настъпване на ПТП, следователно не е налице тотална щета. Като се вземе предвид стойността на ремонтно възстановителните операции и стойността на детайлите необходими за подмяна, може да се направи заключение, че е икономически целесъобразно да бъде извършен ремонт на увреденият мотоциклет „С. ****“. В посочената от вещото лице стойност за материали и труд, необходими за възстановяване на описаните увредени детайли в причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП, по пазарна стойност възлиза на 1511.60 лв. В този размер е и исковата претенция на ищеца, предявена след направеното изменение на размера на иска, на основание чл. 214 ГПК, поради което искът се явява доказан, както по своето основание, така и по размера си и следва да бъде уважен в пълен размер. По делото липсват данни, сочещи за надвишаване със 70 на сто от действителната стойност на автомобила, поради което не е налице „тотална щета“ по смисъла на чл. 390 от КЗ.

Що се отнася до възражението за съпричиняване:

Тълкуването на нормата на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД налага разбирането, че за да е налице принос на увредения, е необходимо поведението му да нарушава предписани правила и нарушенията да са в пряка причинна връзка с

настъпилия вредоносен резултат, т.е. последният да е тяхно следствие. По делото не са ангажирани каквито и да е доказателства, които да обосноват законосъобразен и мотивиран извод за наличие на съпричиняване на резултата от страна на пострадалия. Няма такива за конкретно нарушение на предписани правила от негова страна, които не само да са осъществени, но и да са довели до настъпване на инцидента, който да е освен всичко и тяхно следствие. Нещо повече, вещото лице е категорично, че водачът на мотоциклета не е имал възможността да предотврати настъпването на ПТП от момента на отклоняване на лекия автомобил наляво, с цел изпреварване на колоната от автомобили, която се движи пред него. В случая липсва съпричиняване на вредоносния резултат от пострадалия, водещо до намаляване на съответното обезщетение. За да е налице такова е необходимо нарушението да е в пряка причинна връзка с настъпилия резултат, т.е. последният да е негово следствие, тъй като приложението на правилото на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД е обусловено от наличието на причинна връзка. Ето защо, приносът трябва да е конкретен - да се изразява в извършването на определени действия или въздържане от такива от страна на пострадалото лице, както и да е доказан, а не хипотетично предполагаем. Такъв принос не се установява, нито конкретно нарушение на предписано правило, което от своя страна да е довело до настъпване на инцидента, поради което и възражението за съпричиняване не се споделя. То е защитно по характер и следва да бъде установено пълно и главно от заявлялата го страна, т.е. да е доказано по един категоричен и безспорен начин, каквото доказване не бе проведено. При липсата на категорични доказателства за наличието на причинно-следствена връзка между конкретно поведение на пострадалия и вредоносния резултат, не би следвало да се намалява дължимото обезщетение за вреди.

Като законна последица от уважаването на иска е присъждането на законната лихва. Съгласно разпоредбата на чл. 497 от КЗ, застрахователят изпада в забава от датата на уведомяване на застрахователя и изтичане на определения тримесечен срок по чл. 496, ал. 1 от КЗ. В случая, застрахователят е следвало да разгледа претенцията на ищцата в срок до 30.07.2021г. Поради това същият е изпаднал в забава от 31.07.2021г., от когато се дължи законна лихва за забава.

По отношение на разноските:

С оглед изхода на спора на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, ищецът има право на разноски за ДТ в размер на 60.50 лева, депозит за вещо лице 125.00 лева и адвокатско възнаграждение в размер на 600.00 лева, съгласно представения списък на разноските по чл. 80 от ГПК (л. 97 от делото) или общо 785.50 лева.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА, З.Д. „****“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С. 1407, р-н Л., бул. „Д.В.“ № 87, представлявано от С.С.П. и К.Д.К. да заплати на Н. В. К. от гр. Б., общ. К., ул. „Р.“ № 35 с ЕГН *****, по предявения иск с правно основание чл. 432, ал. 1 от КЗ, във вр. с чл. 386, ал. 1, във вр. с чл. 400, ал. 2 от КЗ и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, сумата в

размер на 1 511.60 (хиляда петстотин и единадесет лева и шестдесет стотинки) лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди на мотоциклет марка „С.“, модел „*****“, с рег. № *****, в резултат на реализирано ПТП на 30.04.2021г., на главен път Е-871 в посока от гр. К. към гр. С., причинено виновно от делинквентата - В. Н. Н., водач на лек автомобил МПС Ф. П., с рег. № *****, застрахован по „Гражданска отговорност“ при ЗД „*****“ АД с полица № BG/02/121000881912, със срок на валидност до 23.04.2022г., за което е образувана преписка по щета № 2110012743, ведно със законната лихва от 31.07.2021г. до окончателното изплащане на вземането.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, З.Д. „*****“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С. 1407, р-н Л., бул. „Д.В.“ № 87, представлявано от С.С.П. и К.Д.К. да заплати на Н. В. К. от гр. Б., общ. К., ул. „Р.“ № 35 с ЕГН *****, направените по делото разноси в размер на 785.50 лева.

УКАЗВА на З.Д. „*****“ АД гр. С., че присъдените суми могат да бъдат преведени по следната банкова сметка - IBAN: *****, в ***** ЕАД, собственост на адв. М.Т..

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано от страните, в двуседмичен срок от съобщаването му с въззивна жалба пред Окръжен съд П..

Съдия при Районен съд – К.: _____